

שש ביש

מאת

שייע גלזר

אחרי שישמעתי על התוצאה של ה-מישחק בין ניבחרת ישראל לניבחרת קפריסין בקפריסין, 1:1, התפלאתי נורא. אני זוכר את הקפריסאים עוד מהמישחק הבינלאומי הראשון שלי נגדם, ב-1949, כשניצחנו אותם 3:1. כבר אז הם לא היו שחקן נים. אז אחרי זה, שלחנו נגדם לכל מיפגש את ניבחרת ב' שלנו ותמיד ניצחנו. חשבתי מי יודע מה, שהם נעשו שחקנים פיתאום. אז הלכתי לראות את המישחק נגדם ברמת גן.

ראיתי שלא הייתי יחיד. היה שם קהל יותר משהיה במישחק נגד אנגליה הצעירה. כולם התלבשו במעילי-הגשם ובמטריות ש' קנו בקפריסין והלכו לראות את הכוכבים החדשים. היתה שם גם התגבורת של

המצב האופייני

ריסין: השער הקפריסאי מותקף כתריסר שחקנים. בתמונה נראה

כמעט בכל אחד מרגעי המישחק בין נבחרות ישראל לקפריסין: כאשר ברחבת ה-16 נמצאים מנצ'ל, שחקן נבחרת

ישראל נאבק עם מגן קפריסאי, כשהשוער הקפריסאי מוכן לקלטו; ואילו נחום סטלמן, בחולצה מספר 9, מוכן לקבלו ולבעטו לשער חילופי המקומות התמידיים של השלישייה הפנימית, וביחוד של מנצ'ל, מוטטו את הגנת קפריסין, המשחקת בשיתת השמירה האישית

הכדורים באים והולכים לבד. היו שחקנים שבאמת כל הכבוד להם, למרות היריב היחש. שלמה לוי הזכיר לי מה שהייתי אני פעם. מנצ'ל ריכו את ההתקפה ונתן את אחד המשחקים היפים שלו בניבחרת ויוסקה גולדשטיין היה השחקן הכי טוב על המגרש. זה לא בגלל שהוא משחק איתי ב' מכבי. תשאלו את כולם.

אני לא הייתי בקפריסין, אבל אשתי היתה שם. היא סיפרה לי שבקפריסין משחקים הצופים על המיגרש ששיבש בין גול אחד לשני. עכשיו, אחרי תשש שקיבלו, אני מפחד שהקפריסאים ישלחו גם את השחקנים שלהם לשחק שש-בש. עד כמה שאני מכיר את הקפריסאים, הם יעשו לשחקנים שלהם עסק ששיבש. וחבל עליהם, הם לא אשמים. כמו שהניבחרת שלנו לא תהיה אשמה אם יתנו לה לשחק נגד נבחרת ברא' זיל, למשל.

עכשיו אנחנו יכולים בקלת להיות אלופי פי העולם בכדורגל. צריך רק לנצח את חבש ואת איטליה. וזאת כבר לא בעיה אחרי שנחנו קבוצה כמו קפריסין. אחרי זה תיסע הניבחרת למשחקי אליפות העולם בצ'יילי. אלא שלשם לא צריך נבחרת, צריך מיכלי חמצן. המשחקים שם יערכו שנים וחצי קילומטר מעל פניהיהם. תסלחו לי שהמאמר קטן, הפעם. אני מת' אים את גודל המאמרים שלי לפי גודל הקבוצות שמשחקים נגדם. הפעם שיחקנו נגד קבוצה קטנה — אז גם הרשימה קטנה.

האוהדים מקפריסין, שבאו לעודד את הקבוצה שלהם. אבל לא היה להם זמן לעודד אותם מפני שכל הזמן היו עסוקים במכירת המגהצים שהביאו מקפריסין, אחרי ששמעו שכולם הולכים כאן מקומטים. חבל רק שלא היו קונים. כולם כבר קנו מגהצים ב' קפריסין.

כשהתחיל המישחק, זה הזכיר לי את ה' מישחק של הניבחרת שלנו נגד ניבחרת רוסיה במוסקבה, לפני ארבע שנים. גם שם שיחקה רק קבוצה אחת. בקושי הגענו שם פעמיים לשער. הקפריסאים חזרו עכשיו בדיוק על המישחק שלנו במוסקבה.

בחיי שאין לי מזל. כשיוצא לנו לשחק כבר נגד קבוצה חלשה, שכל קבוצה בליגה הלאומית שלנו יכולה לנצח אותם, והשחקנים שלנו רבים ביניהם מי יכניס קודם את השערים, אז אני יושב בחוץ. קבוצה זו היא כמו לחם בשבילי. הדבר היחיד שהם עשו יפה היה זריקת הפרחים לפני המישחק. לדעתי, הניבחרת הקפריסאית היא החלשה ביותר ששיחקנו נגדה אי פעם. היא 20 פעם יותר חלשה ממיטנאם, אותה ניצחנו 5:1 בקוריאה. ואילו החברה לא היו נלה' בים כל כך בשעת הבעיטות לשער, היו מכניסים הרבה יותר משה גולים. התוצאה 6:1 בכלל לא משקפת את מהלך המישחק. 12:0 זה מספר שנותן תמונה על מה שקרה שם.

כל החברה היו טובים במשחק. אבל ב' משחק כזה לא צריך להיות טוב או רע,

השער של סטלמן

שחתם את ששת השערים הישראלים היה היפה במישחק. בדקה ה-88, קולט סטלמן כדור, עוצר אותו, מטעה את השוער שקופץ לרגליו ובעט את הכדור מעליו, אל תוך השער. שער נדיר כזה נראה רק לעיתים רחוקות במשחק בינלאומי קובע, מעיד על שליטה בכדור.

השני בשישיה

השער השני אשר הבקיע שלמה לוי לרשת הקפריסאית בבעיטת מספרים מרהיבה, בדקה ה-30 של המישחק, בין ניבחרות ישראל וקפריסין. שלמה לוי אינו נראה בתמונה, אולם רואים בה את

הכדור העושה את דרכו אל תוך הרשת, דרך הגנת הקפריסאים ושוערם, שלא הבחיני כלל כיצד חזר הכדור לרשתם. משמאל, נראה שופט המישחק היוגוסלבי. נוכח לחצם הרצוף של הישראלים, התמוטטו שחקני קפריסין. בסיום המישחק וכמה מהם צנחו על המיגרש.